

omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge. Bøder og konfiskerede genstande og beløb tilfalder staten.

§ 4.

Stk. 1. Ved ikrafttrædelsen af nærværende lov ophæves lov nr. 53 af 6. marts 1936 om fremstilling af og handel med opium m. m., således som denne lov er ændret ved lov nr. 495 af 14. december 1948. De i lovens § 1 nævnte stoffer betragtes dog som inddraget under nærværende lovs § 1, indtil nye bestemmelser udstedes i medfør af § 1 i nærværende lov. Endvidere betragtes de stoffer, der omfattes af den tidligere lovs § 2 med tilsluttende bekendtgørelser nr. 493 af 27. december 1939 og

nr. 223 af 23. juli 1953, som inddraget under nærværende lovs § 2, indtil nye bestemmelser om, hvilke stoffer loven skal omfatte, er udstedt i medfør af § 2 i nærværende lov. Endelig forbliver den i medfør af den tidligere lov udstedt anordning nr. 161 af 20. juni 1936 om fremstilling af og handel med opium m. m. som ændret ved anordning nr. 377 af 8. september 1948 i kraft, indtil nye, almindelige regler om virksomhed med stofferne måtte blive udstedt i medfør af nærværende lovs § 2, stk. 2.

Stk. 2. Regeringen bemyndiges til ved kgl. anordning at sætte nærværende lov i kraft på Færøerne.

Stk. 3. Loven gælder for Grønland med de lempelser, der følger af den for landsdelen iøvrigt gældende, særlige lovgivning.

Bemærkninger til lovforslaget.

Bekæmpelsen af misbrug af narkotika — eller med en moderne, noget mere omfattende betegnelse euforiserende stoffer — bygger i væsentlig grad på de tre internationale opiumskonventioner af 23. januar 1912, 19. februar 1925 og 13. juli 1931, sidstnævnte suppleret med en international protokol af 19. november 1948. Den ordning, som er fastsat ved disse konventioner, går ud på, at deltagerlandene i videst muligt omfang skal udstede et absolut forbud mod præpareret opium, (d. v. s. ekstrakter af råopium, der er gjort egnede til nydelsesmiddel), at deltagerlandene endvidere skal forbyde, at en række andre farligere, euforiserende stoffer anvendes til andet end medicinsk og videnskabelig brug, at al indførsel i og udførsel fra et deltagerland af disse stoffer og al tilvirkning af og handel med stofferne i landet kun må foretages af virksomheder, der har fået særlig tilladelse fra landets myndigheder og foretager en grundig bogføring, at landets myndigheder gennem indberetninger fra og jævnlig kontrol med disse virksomheder nøje følger stoffernes kredsløb i landet, og at et internationalt organ, der i henhold til en international protokol af 11. december 1946 er tilknyttet De forenede Nationer, modtager indberetninger fra landene om deres forsyninger med og behov for stofferne og kan regulere de enkelte landes forbrug. Denne ordning skaber i deltagerlandene betydningsfulde garantier for, at stofferne ikke i stort omfang går udenom autoriserede kanaler ud i smughandlen og derigennem til et betydeligt antal

misbrugere. Derimod giver konventionerne kun i mindre grad sikring mod de misbrug af euforiserende stoffer, som foregår ved hjælp af lægeordinationer på stofferne, herunder også falske lægerecepter.

Konventionerne er tiltrådt af Danmark, navnlig af hensyn til ønsket om at støtte det internationale samarbejde, idet man dengang ikke her i landet kendte til smughandel af nogen betydning med disse stoffer. Grundlaget for de regler, som i Danmark er udfærdiget herom, er i øjeblikket lov nr. 53 af 6. marts 1936 om fremstilling af og handel med opium m. m. som ændret ved lov nr. 495 af 14. december 1948. Loven indeholder et absolut forbud mod præpareret opium og giver endvidere regler om begrænset anvendelse og kontrol med en gruppe andre, i loven nærmere opregnede, euforiserende stoffer. Denne gruppe kan efter loven udvides og indskrænkes ved ministeriel beslutning, når det er nødvendigt for at kunne tiltræde internationale konventionsbestemmelser, eller når det anbefales af Verdens-Sundhedsorganisationen, og gruppen er i medfør heraf gentagne gange blevet udvidet, senest ved bekendtgørelse nr. 223 af 23. juli 1953, ligesom den er blevet indskrænket ved bekendtgørelse nr. 493 af 27. december 1939. Nærmere regler om kontrollen er givet ved anordning nr. 161 af 20. juni 1936 om fremstilling af og handel med opium m. m. som ændret ved anordning nr. 377 af 8. september 1948.

Som det fremgår af bemærkningerne til det sam-